

پرسش ۵۷۷: نامه‌ای از یکی از انصار

السؤال / ۵۷۷: بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم صل على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً كثيراً.
سيدي ومولاي يا يمانى آل محمد(ع) وقائهم، سلام من الله عليك ورحمته
وبركاته.

أقف في حضرتك سيدي بقلب منكسر وعين اغرورقت بالدمع لأعزيك
باستشهاد أمك البتول الطاهرة فاطمة الزهراء عليها من الله آلاف السلام، وعزاء
متواصل لسيدي ومولاي أبيك الحجة بن الحسن عليه سلام الله، وإلى آبائك الطيبين
الطاهرين سلام الله عليهم أجمعين، وأتوسل إلى الله أن يعجل لكم الفرج وأن يمكّن
لكم في أرضه وينصركم على عدوكم وعدوه إن الله سميع مجيب.

پرسش ۵۷۷: بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم صل على محمد و آل محمد الائمة و المهديين و سلم تسليماً كثيراً.
سرور و مولایم ای یمانى آل محمد(ع) و قائم آنها! سلام و رحمت و برکات از جانب
خداوند بر تو باد!

سرورم با دلی شکسته و چشمی گریان و اشک‌آلود در محضر شما می‌ایستم تا شما را
بر شهادت مادرت بتول طاهره‌ی فاطمه‌ی زهرا(ع) تسلیت و تعزیت گویم و همچنین
بر سوگواری ادامه‌دار برای سرور و مولایم، پدرت حجت بن الحسن(ع) و بر پدران طیب
و طاهرت(ع). به خدا متوسل می‌شوم که فرج را برای شما مقدر گرداند و شما را در
زمینش تمکین و فرمانروایی دهد و شما را بر دشمنان‌تان و دشمنان خودش پیروز
گرداند. همانا خداوند شنوا و اجابت‌کننده است.

سيدي ومولاي وأبي يا يمانى آل محمد(ع) وقائهم، في فنائك لازلت أحبو
ومن حبك أرضع، كتبت لك رسائل ثم طويتها متردداً بين خوف واستحياء حياء
عبد أبى مسودّ الوجه و غارق في دنس نفسه بظلمي وظلمتي أمام الطهر والنور

كله، كأنه المحال، وخوف أن يكون هذا جفاء وقلة حياء، وما بين هذا الخوف
وذاك الحياء جاءت هذه الحروف الخجلى لتطرق الآن بابك، فأرجوك سيدي لا
تردها فانت كريم ابن كرام ولا ترد سائلاً على بابك.

سرور و مولا و پدرم، ای یمانی آل محمد(ع) و قائم آنها! پیوسته عاشق فنا شدن
برای شما هستیم و با محبت شما زنده هستیم. برای شما نامه‌هایی نوشتیم، سپس آنها
را در هم پیچیدم چراکه من بین خوف و حیا سرگردانم؛ حیای بنده‌ای روسیاه که از
ارباب خود گریخته و به دلیل ظلم و ظلمتم در برابر تمامی پاکی و نور، در پستی نفس
خود غرق گشته و گویی نشدنی است و ترس از این که این کار، جفا و کم‌حیایی باشد،
مابین این خوف و آن حیا، این کلمات شرمسارانه‌ی من آمد تا اکنون درب شما را
بکوبم. خواهش می‌کنم سرورم، آن را رد نکن که تو کریم و فرزند اهل کرم هستی و
سائل را از درگاهت نمی‌رانی.

سیدی ومولای و ابي وحبیبی، مذ لاح طیف نورک رضیت لی الوقوف تکرماً
منک بخدمتک، وسأبقى إن شاء ربی خادماً عند عتبتک، فانت من أحييته وأطعمته
بيدک فتصدق علی مسکینک بما شئت من کرمک، وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَصَدِّقِينَ.

سرورم، مولا، پدر و محبوبم! از آن هنگام که طیف نورت درخشیدن گرفت، از سر
اکرام از جانب خودت برایم خدمت‌گزاری بر درگاهت را راضی گشتی و اگر خواست
پروردگارم باشد، بر آستان تو خدمت‌گزار باقی خواهیم ماند. تو کسی هستی که زندگانی و
روزی به دستت می‌باشد پس هرگونه که کرمت می‌باشد بر مسکینت تصدق فرما؛ (و به
ما صدقه بده، زیرا خدا صدقه‌دهندگان را دوست دارد) ([166]).

والحمد لله وحده الذي منّ علينا بك ورزقنا من غير استحقاق معرفتك ونصرتك
إن قبلتني، ابنك الصغير وعبدك المقصر.

و الحمد لله وحده! کسی که به وسیلهی تو بر ما منت نهاده و درحالی که لیاقت شناخت و یاری تو را نداشتیم، روزی مان نمود اگر قبول فرمایی! فرزند کوچک و بندهی گنه کار تو!

فرستنده: ابومهدی - بلاد غربت

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

أسأل الله أن يوفقك ويسدّدك وينصرك نصراً عزيزاً، هو وليي وهو يتولى الصالحين.

وفقمك الله، طبتم وطهرتم بولاية الله وأوليائه، وبطاعة الله وطاعة أوليائه، أسأل الله أن يختم لكم بخير الآخرة والدنيا، وأن يجعل لكم من أمركم يسراً.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

أحمد الحسن - شعبان الخير والبركة / ١٤٣١ هـ

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الائمة و المهديين و سلم تسليماً.

از خداوند مسئلت می نمایم که شما را توفیق دهد و ثابت قدم گرداند و به نصرتی ارجمند یاری نماید! او یاور من است و او دوست شایستگان است.

خداوند شما را توفیق دهد! با ولایت خدا و اولیایش و با طاعت خدا و طاعت اولیایش طیب و پاکیزه اید. از خداوند مسئلت دارم که امر شما را به خیر دنیا و آخرت ختم گرداند و خدا کارتان را آسان کند.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

احمدالحسن - شعبان خير و برکت / ۱۴۳۱ هـ.ق.

[166] - اشاره به بخشی از آیهی 88 سورهی یوسف (مترجم).